

§ 4.

De nærmere Regler vedrørende Lovens Gennemførelse fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft straks, dog kan Statskassen yde Refusion i Henhold til § 3 af Udgifter til Lægehonorarer vedrørende den ved Kommunernes Foranstaltning siden 1. April 1942 affholdte Difterivaccination af Børn under 16 Aar.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Udlandet har man ved Bekæmpelsen af Difteri i stadig stigende Omfang vaccineret sunde Individuer med Difterianatoxin og opnaaet en særdeles effektiv Immunitet mod denne Sygdom; i en Række Lande er Vaccinationen endog gjort obligatorisk. I Danmark er Difteri derimod hidtil i det væsentlige bekæmpet ved Isolation paa Hospitaler af de smittebærende. Men da denne Fremgangsmaade — foruden at være meget kostbar — af forskellige Grunde er ganske utilstrækkelig til en effektiv Bekæmpelse af denne Sygdom, har man, efter at det er lykkedes at fremstille en baade virkningsfuld og ufarlig Vaccine, i de senere Aar tillige taget Vaccinationen i Brug.

I Hovedstadskommunerne og i enkelte andre Kommuner er der saaledes forsøgsvis paa frivilligt Grundlag ydet gratis Vaccination mod Difteri af Børn i Alderen 1—15 Aar. Vaccinationen, der sker ved 3 Indsprøjtninger af Difterianatoxin, saaledes at der mellem første og anden Indsprøjtning hængaar 4 Uger og mellem anden og tredje ca. 1 Aar, har haft meget stor Tilslutning; en foreløbig Opgørelse for Københavns Kommune har vist, at ca. 65 pCt. af det samlede Antal Børn, der kunde komme i Betragtning, er blevet vaccineret i Løbet af det første Aar efter Ordningens Indførelse.

Paa Grundlag af den Statistik, som foreligger over Antallet af anmeldte Tilfælde af Difteri i Københavns Kommune i Aaret 1942, kan det allerede ses, at Sygdommen her nu optræder med en Hyppighed paa kun ca. 17 pCt. af den, hvormed den gennemsnitlig optraadte i Aarene 1937—1941, idet der i 1942 kun er forekommet 48 Tilfælde mod ca. 280 aarlig i den nævnte Femaarsperiode. Da Difteritilfældene i hele Landet

samtidig er steget fra gennemsnitlig ca. 1 000 Tilfælde aarlig i Femaaret 1937—1941 til 1661 i 1942, maa det antages, at Sygdommens stærke Tilbagegang i København for en stor Dels Vedkommende skyldes Vaccinationen, og at man ved en almindelig gennemført Vaccinationsordning for hele Landets Vedkommende vil kunne trænge denne Sygdom meget stærkt tilbage. Dette vil være af den største Betydning, da 7,5—25,2 pCt. af alle Dødsfald i Aarene fra 1920 til 1937 blandt københavnske Børn i Alderen 2 til 14 Aar skyldtes Difteri. Hertil kommer, at Difteripatienter hyppigt faar Følgesygdomme, og at Behandlingen paa Sygehus af Patienterne og de Foranstaltninger, der i øvrigt træffes for at hindre, at disse udbreder Smitten, koster Samfundet store Beløb.

Det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan siges noget sikkert med Hensyn til Størrelsen af de med Gennemførelsen af nærværende Lovforslag forbundne Udgifter, idet disse vil være ganske afhængige af, i hvilken Udstrækning Ordningen kommer til Udførelse i Kommunerne. Da Staten imidlertid ifølge § 64, Stk. 2, i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg refunderer Kommunerne Udgifterne vedrørende Personer, der er taget under offentlig eller vederlagsfri Behandling efter Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, og efter en skønsmæssig Beregning hidtil har haft en gennemsnitlig Udgift paa ca. 450 000 Kr. aarlig alene til Difteribehandlingen, vil der dog som Følge af den forventede Nedgang i Difteritilfældene paa Grund af Vaccinationen blive en betydelig Besparelse i Behandlingsudgifterne. Naar først Flertallet af Børnene er vaccineret, vil Vaccinationen af